Fra områdepræsidentskabet:

Herrens tiende

Præsident Spencer J. Condie

For cirka femten år siden var jeg i gang med tiende-opgørelserne i ugen før jul. Det er altid en dejlig tid på året, hvor biskoppen kan udtrykke sin taknemmelighed til hvert enkelt medlem i wardet, samtidig med at den enkelte erklærer sig som en ærlig tiendebetaler.

Michael og Lyndi var et ungt ægtepar med tre små børn. Han kæmpede med et lille forretningsforetagende, som han havde startet og tjente kun lige nok til at forsørge den voksende familie. Som trofaste sidste dages hellige var Michael og Lyndi kommet til biskoppen for at sikre sig, at deres tiende og offerydelser var blevet ordentligt bogført. Efter vi havde sikret os dette, spurgte jeg dem, om deres bidrag udgjorde en fuldstændig og ærlig tiende for det år.

Michael og Lyndis øjne fyldtes med tårer, da de forklarede, at de rent faktisk skulle betale 200 dollars mere for at kunne sige, at der var tale om en ærlig tiende. Med rystende stemme forklarede de, at de 200 dollars var alt, hvad de havde tilbage, og hvis de overhovedet skulle fejre jul, så havde de behov for disse penge til sko og andet tøj, og så der også var lidt tilbage til legetøj til børnene. Mit hjerte gjorde ondt for disse gode unge mennesker, som så inderligt ønskede at betale en ærlig tiende, men som også ønskede at bibringe deres børn lidt af julens ånd.

To aftener senere ringede telefonen på mit biskopskontor. Det var Michael. Han ville gerne komme forbi og ændre sin tidligere erklæring om at være delvis tiendebetaler. Han og Lyndi havde bedt om sagen og havde talt om det meget længe. Det var mere vigtigt at være en ærlig tiendebetaler end at have en verdslig jul. De var blevet gift i templet, og deres børn var født i pagten til dem. Hvis de skulle forblive sammen som en evig familie, måtte de holde de pagter, som de havde indgået om at holde befalingerne. Vi udfyldte en ny tiendekvittering, og Michael erklærede, at han sammen med sin evige ægtefælle nu var ærlige tiendebetalere. Denne gang forlod han kontoret med et glad ansigt. For han vidste, at han havde gjort det, som var behageligt i Herrens øjne. Denne gang var det biskoppen, som havde tårer i sine øjne.

To dage før jul ringede telefonen igen. Det var Michael. Han havde netop fået et nyt jobtilbud. Han kunne begynde med det samme. Himlens sluser var begyndt at åbne sig. Vort jordiske livs mål er at blive som Jesus Kristus, og hvis vi skal blive som han, så må vi øve os i vort daglige liv på de principper, som han underviste i og selv efterlevede. Han betalte villigt for vore syndere i Getsemane Have og døde på korset, for at vi kunne leve. Hans offer var totalt og fuldkomment. Vi bliver måske ikke bedt om at dø for evangeliets skyld, men vi er blevet befalet at betale en ærlig tiende af vore indtægter, så vi kan opleve et glimt af Herrens kærlighed til os og gennem dette lille offer blive ham mere lig.

Tiende betales ikke med penge. Tiende betales gennem tro og af kærlighed til Herren. □

Spencer J. Condie

Efter at have betalt sin tiende fik Michael et job, så familien kunne holde jul. (Foto: TD).

Fra Hovedbestyrelsernes repræsentanter i Europa

Velsignelserne ved prøvelser

Marilyn J. Choules

Vi lever i en tid, hvor vi bliver velsignet med de mest vidunderlige bekvemmeligheder. Vi behøver ikke kæmpe dagligt for at overleve. Vi er privilegerede, at vi lever i de sidste dage, hvor evangeliet findes på jorden, og hvor alle templets velsignelser er til rådighed for os. Vi er blevet vist den ære at have ansvaret for at forberede verden til vor Frelser, Jesu Kristi andet komme. Derfor er det ikke så mærkeligt, at vi kommer til at opleve nogle hårde tider. Hvis vi forventer et nemt og behageligt liv uden problemer, så har vi misforstået formålet med dette liv. Selve formålet med, at vi kommer ned på jorden, er at blive prøvet og få mulighed for at udvikle os.

Ældste Maxwell har sagt: 'Termostaten i prøvelsens ildslue er ikke blevet stillet for højt for os - selv om vi helt klart føler det således til tider. Vores Gud er som en metalsmelter, og han har i meget lang tid hærdet sjæle som stål. Han ved, hvornår vores dygtighed er mest skærpet, hvornår der er mere i os, end vi hidtil har ydet. En dag vil vi prise Gud for at have ført os ud til vores yderste grænse, som han gjorde med sin Enbårne i Getsemane og på Golgata' ('Al These Things Shall Give Thee Experience', s. 46).

Det betyder egentligt ikke så meget, hvilke prøvelser eller hvor mange vi møder. Det afgørende er, hvordan vi vælger at reagere på dem. Og det er vores personlige valg. Valget er klart illustreret i Alma 62:41: 'Men se, på grund af den meget lange krig mellem nephiterne og lamaniterne var mange blevet forhærdet; og mange var blevet blødgjort gennem deres lidelser, så at de bøjede sig for Gud i dybeste ydmyghed.'

Hvorfor blev nogle forhærdede og bitre, mens andre i samme situation blev blødgjorte? De, der valgte at blive forhærdede og bitre, kunne ikke udvikle sig. Og de kunne ikke mærke Herrens kærlighed og støtte, fordi de havde lukket ham ude. De, der blev blødgjorte, 'bøjede sig'. De var villige til at stole på Herren. Og det er denne tillid til Herren, som gør, at vi kan lære. Og derfra kan vi udvikle os.

I Ether 12:27 lover Herren: 'Og dersom menneskene kommer til mig, vil jeg vise dem deres svaghed. Jeg giver menneskene svaghed, for at de kan være ydmyge; og min nåde er tilstrækkelig for alle mennesker, som ydmyger sig for mig; thi dersom de ydmyger sig for mig og har tro på mig, vil jeg gøre det svage stærkt for dem.' Og således kan vi opnå udvikling og styrke. Hvorfor er det så værdifuldt? Gennem hele historien ser vi udviklingen hos de mænd og kvinder, som vi påskønner som eksempler på storhed og styrke: Adam - måtte forlade Edens Have; den ene søn slog den anden ihjel. Abraham - måtte være villig til at ofre sin søn på alteret. Moses - vendte ryggen til muligheden for at blive ægyptisk prins og måtte flygte for sit liv; levede i eksil i mange år; måtte lede et oprørsk folk i 40 år. Rut - mistede sin mand; overlevede som akssamlerske. Job - mistede alt. Nephi - forfulgt af sine brødre. Moroni - hærfører, hvis troløse soldater tabte slaget; efterladt til at leve alene og i skjul i mange år. Joseph Smith - forfulgt, forrådt og dræbt som martyr. Pr. Kimball - mistede sin mor som ganske lille; udholdt mange år med fysiske mangler og smerter.

Og vores største eksempel: Jesus Kristus - forfulgt, misforstået og korsfæstet.

Vi ser, at styrke er resultatet af processen med prøvelser, ydmyghed og udvikling. Herren har lovet utrolig meget til dem, som vælger denne proces.

'I kan ikke nu med jeres naturlige øjne se Guds hensigt med hensyn til det, som skal komme herefter og den herlighed, der skal følge efter megen trængsel. Thi efter megen trængsel kommer velsignelse. Derfor skal den dag komme, da I skal krones med megen herlighed. Timen er endnu ikke inde, men er nær' (Lære & Pagter 58:3-4).

Hvis vi ønsker de velsignelser, som Gud har lovet os, må vi være villige til at vælge en positiv indstilling til vore prøvelser. De giver os en velsignet mulighed for at vælge ydmyghed, lærvillighed og derved blive gjort stærke.

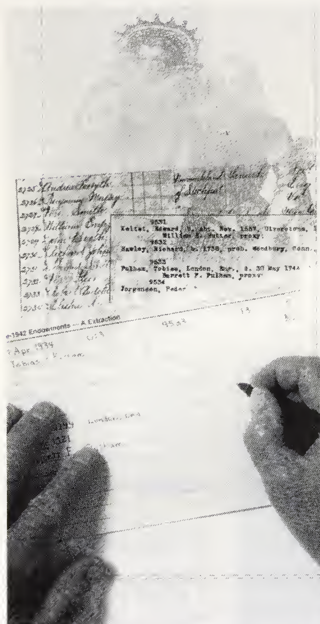
Lad os igen bekræfte det valg, som vi traf i vores førjordiske tilværelse; valget om at komme til jorden, blive prøvet og at udvikle sig. Lad os modtage ethvert problem og enhver prøvelse med en lærvillig indstilling. Lad os lægge os selv i Herren hænder. Lad ham hjælpe os, således at vi kan blive stærke, således at vi kan fortsætte på vejen til fuldkommenhed. □

Marilyn J. Choules

Forventer vi et problemløst liv, har vi misforstået formålet med livet. (Foto: Ensign).

Hele verden kædes sammen som én stor familie

Målet med Kirkens slægtsarkiver er at slutte alle mennesker sammen i en stor familie. (Foto: Ensign).

Husker du 4-generationsprogrammet? Vidste du, at dette program ikke eksisterer under dette navn mere?

Man opfordres naturligvis stadig til, at indsender resultaterne af sin slægtsforskning, men 4-generationsprogrammet eksisterer som sådan ikke mere. De oplysninger, du i sin tid indsendte i forbindelse med dette program, er nu en del af det store slægtsarkiv, som findes på computer. I USA og Canada er alle disse oplysninger tilgængelige på Slægtshistoriske Centre, og om nogle år vil de blive tilgængelige for os her i Danmark på vore Slægtshistoriske Centre.

Vi kan gøre slægtsarkivet bedre

Slægtsarkivet er et hjælpemiddel på computer, og det indeholder mange slægtshistoriske oplysninger om navne, slægtskabsforhold, fødselsdatoer, vielsesdatoer, dødsdatoer og steder. Disse oplysninger findes for millioner af mennesker, der har levet. De ajourføres af Slægtshistorisk Afdeling i USA.

Vi kan bruge slægtsarkivet som en kilde til vores slægtsforskning, og vi kan bidrage med oplysninger til slægtsarkivet, så det bliver større og bedre. Det var som sagt det, vi gjorde med 4-generationsprogrammet, men i dag opfordres vi til at bidrage med det vi har, om det er 4 generationer eller meget mere.

Vær dog opmærksom på, at når du sender dine oplysninger til slægtsarkivet, udføres der ikke tempelordinanser for de personer, du indsender. For at få udført tempelordinanser, må du stadig indsende dine navne til templet.

Alle kan bidrage til slægtsarkivet

Hvis du har Kirkens computerprogram, Personal Ancestral File, kan du indsende dine oplysninger på diskette direkte til Salt Lake City. Vær dog opmærksom på, at hvis du bruger det lille program, der gør bogstaverne æ, ø og å tilgængelige, så er det nødvendigt, at du laver en kopi af dine data, hvor disse bogstaver er erstattet med f.eks. ae, o og aa. Slægtsarkivet kender nemlig ikke disse specielle danske bogstaver og vil erstatte dem med nogle andre, forkerte tegn.

Det er dog ikke nødvendigt at have sine oplysninger på computer for at indsende oplysninger til slægtsarkivet. Alle kan ordne deres oplysninger på Kirkens skemaer (familiegruppeskema, PFGS 3107) og indsende disse skemaer til slægtsarkivet (de gamle, store familiegruppeskemaer er også gode nok). Husk at krydse rubrikken for slægtsarkiv af nederst på forsiden.

En stor familie

Målet med slægtsarkivet er at alle, som har levet i hele verden, bliver en del af denne store database, så hele verden bliver sammenkædet i én stor familie. Det er et meget ambitiøst mål, men Kirken stræber højt. Derfor er det vigtigt, at vi alle ved, at vi har en del af ansvaret for at nå dette mål. Uden vores oplysninger går det ikke.

Forestil dig, at du om nogle år kan gå hen på det slægtshistoriske center og på computeren finde din egen familie i det stor slægtsarkiv. Ikke nok med det, måske finder du sidegrene, som du ikke anede eksisterede, eller måske finder du løsninger på nogle af de problemer, du måtte give op overfor. For de oplysninger du indsender, registreres ikke blot for sig selv, de sammenkædes med personer, som måske allerede findes i arkivet, og som er blevet indsendt af andre.

Ønsker du at vide mere om dette store arkiv, kan du læse ældste Richard G. Scotts tale ved generalkonferencen i oktober 1990. Den findes i Stjernen, januar 1991, s. 4. □

Lisbeth V. Andersen

Ny rådgiver i stavspræsidentskabet i København

Torben Engbjerg fra Allerød ward i nordsjælland er blevet kaldet som rådgiver til stavspræsidenten i Københavns Stav. (Foto: Engbjerg).

Ved stavskonferencen i København Stav blev br. Torben Engbjerg kaldet som ny rådgiver i stavspræsidentskabet.

Torben Engbjerg har i de sidste 2 1/2 år virket som stavsmissionspræsident i København Stav. Han er gift med Anette, og de har 3 sønner. Torben Engbjerg arbejder i det civile liv som virksomhedskonsulent med speciale i EDB.

Som udvekslingsstudent hos en amerikansk mormonfamilie blev br. Engbjerg som 17-årig første gang præsenteret for Kirken. Dog blev han først døbt, da han som 20-årig vendte tilbage til sin amerikanske familie. Br. Engbjerg udførte en fuldtidsmission i England fra 1977 til 1979.

- Det er mit ønske at være med til, at det enkelte medlem holder sin begejstring oppe omkring det grundlæggende i evangeliet. Det er vigtigt, at glæden ved evangeliet får en fremtrædende plads i det enkelte medlems liv, siger br. Engbjerg.

- Jeg føler, at det er vigtigt, at vi lærer at vise større kærlighed og interesse for hinanden, og at vi føler os godt tilpas i Kirken og med evangeliet. □

LVA

Mormonleder for retten i Thailand

Kirkens leder i Thailand, br. Anan Eldredge, som er thailænder, blev i april måned 91 stillet for retten anklaget for at tale nedsættende om den buddhistiske tro. Br. Anan blev ligeledes anklaget for at udgive en avis uden tilladelse. Han risikerer op til et års fængsel eller en bøde.

Artiklen, som br. Anan anklages for, stod i 'Rom Cion', som er en thaisproget udgave af Kirkens internationale blad. Politiet siger, at artiklen antydede, at de buddistiske munke ikke selv forstod de bønner, de messede.

Hovedparten af thailænderne er buddister, men der er religionsfrihed i landet. Kirken har missionærer i Thailand, og der er ca. 5000 medlemmer af Kirken. Dommen forelå ikke ved redaktionens afslutning. □

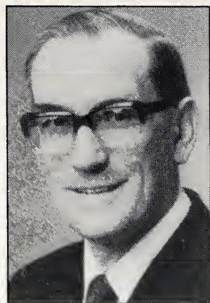
Primarybørn i aktion

Primarybørnene i Liege ward i Belgien Brussell stav har sammen med deres biskop Dario Tomaselli haft stor succes med at missionere. Biskoppen og børnene besøgte ikke-medlemmer i deres hjem og gav mange et eksemplar af Mormons Bog, mens de læste en hilsen fra Det Første Præsidentskab.

- Det har resulteret i mange gode forbindelser til ikke-medlemmer, og gjorde det muligt for børnene at være med til at missionere, siger ældste Steven C. Miller fra Belgien Brussels missionen. □

Church News

Generalautoritet død

Ældste Cuthbert, fra England døde den 7. april i Salt Lake City.

Ældste Derek A. Cuthbert, 64 år, fra De Halvfjerds Første Kvorum blev begravet den 11. april i Salt Lake City i Utah.

Ældste Cuthbert døde af kræft den 7. april, hvilket blev bekendtgjort ved aprilkonferencens afslutning. Ældste Cuthbert kom fra England og blev medlem af Kirken i 1951. Han blev opretholdt som generalautoritet i april 1978. Han har tjent som halvfjerdser i Storbritannien, Afrika, Europa, Syd- og Nordamerika. Han blev afløst som førsterådgiver i præsidentskabet for Søndagskolens hovedbestyrelse dagen før sin død.

Da ældste Cuthbert blev kaldet som medlem af De Halvfjerds, virkede han som missionspræsident for missionen i Edinburgh i Skotland. Tidligere havde han været regionalrepræsentant, stavspræsident, distriktspræsident og rådgiver til fire missionspræsidenter.

Ældste Cuthbert efterlader sin hustru, Muriel Olive Mason, seks døtre og fire sønner samt adskillige børnebørn. □

Rådgivere kan udstede tempelanbefaling

Nu kan man henvende sig til en rådgiver i biskoprådet, hvis man skal have fornyet sin tempelanbefaling. Det fremgår af Bulletin 1991-1.

Hidtil har kun biskoppen kunnet skrive under eller eventuelt en rådgiver, hvis biskoppen var forhindret. Medlemmer, der ikke tidligere har modtaget deres begavelse, skal stadig tale med biskoppen før deres første besøg i templet.

Rådgivere kan også udstede anbefalinger med begrænset anvendelse til et medlem, der ikke har modtaget sin begavelse. Dvs. en anbefaling til at foretage dåb for de døde, blive beseglet til sine forældre eller overvære sine søskende blive beseglet til deres forældre. Ugifte medlemmer over 21 år eller gifte medlemmer kan ikke overvære beseglinger, uden at de først har modtaget deres egen begavelse.

For at kunne afholde sådanne interview, skal rådgiveren selv have modtaget sin begavelse. Hvis en rådgiver støder på alvorlige problemer, bør han selvfølgelig uden tøven henvise medlemmet til biskoppen.

Tempelvielse for tid

I Bulletin 1991-1 præciseres det, at et par ikke kan blive viet for tid i templet, medmindre kvinden allerede er beseglet til en tidligere ægtemand. □

Ny grenspræsident i Horsens

Den 17. marts blev br. Dan Rosenkilde kaldet til at være grenspræsident i Horsens.

Præsident Rosenkilde er 33 år gammel og har været medlem af Kirken siden 1. januar 1980. Han blev i forbindelse med sin omvendelse undervist af missionærerne i flere omgange, men besluttede så at indlede 80'erne som et nyt menneske og lod sig døbe. I 1983 rejste han på mission i England, og for tre år siden giftede han sig med Anette Rosenkilde.

Præsident Rosenkilde arbejder som kontorpakmester på posthuset i Horsens. Fritiden tilbringes hovedsageligt med kirkearbejde, men han får også tid til at beskæftige sig en del med sin computer, hvor han udarbejder forskellige programmer til brug i sit arbejde i Kirken og andre steder.

Dan Rosenkilde, der er den ny grenspræsident i Horsens gren. (Foto: Rosenkilde).

- Jeg ønsker at fokusere meget på Kirkens mission, at forkynde evangeliet, fuldkommengøre de hellige og forløse de døde, fortæller grenspræsident Rosenkilde.

- Jeg håber at kunne motivere til større missionering, så flere mennesker kan få mulighed for at blive medlemmer af Kirken her i Horsens.

- Et af mine mål er også at involvere så mange medlemmer som muligt, så vi bliver flere til at bære byrderne. Jeg ønsker også at arbejde på, at flere medlemmer skal kunne tage til templet, slutter den nye grenspræsident i Horsens. □

LVA

Kirken i Kenya - set med en danskers øjne

Br. Kim Sønderby, er blevet kaldet som lærer i seniorklassen i Nairobi. Her fodrer Kim girafferne. (Foto: Sønderby).

Br. Kim Sønderby fra Københavns 4. ward har siden januar 1991 opholdt sig i den afrikanske stat Kenya.

Br. Sønderby er bosiddende i hovedstaden Nairobi og er leder af et transportfirma, som ejes af en kenyaner bosiddende i Danmark.

- Når man har været vant til at have Kirken lige om hjørnet med alle søskende og alle aktiviteter, som foregår i København stav, er det meget specielt at opleve evangeliet blive accepteret og se Kirken fra en vinkel, hvor intet er givet, siger Kim Sønderby.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev mandag den 25. februar 1991 anerkendt af regeringen i Kenya. Det har taget 12 år før denne dag blev til virkelighed.

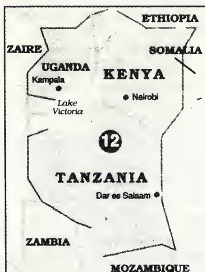
- De første dåb fandt sted i 1979 i en swimming-pool i Nairobi, fortæller Kim Sønderby til Kirkenyt. I Kenya er der et distrikt med tre grene, men kun i selve Nairobi. Alligevel har dette lille distrikt på nuværende tidspunkt udsendt 12 missionærer fra Kenya.

Den første mission i Kenya bliver åbnet den 1. juli 1991 i Nairobi med et missionspræsidentpar og otte fuldtidsmissionærer.

Den nye Kenya Nairoabi mission vil bestå af staterne Kenya, Uganda og Tanzania. I Kenya er der 258 medlemmer ud af en befolkning på 24 millioner, Uganda har 32 medlemmer ud af en befolkning på 17 millioner og Tanzania har 17 medlemmer ud af en befolkning på cirka 25 millioner. Dannelsen af denne nye mission, der støder op til Zaire Kinshasa mission, betyder at det centrale afrikanske kontinent nu er dækket af missioner fra Sydatlanten til Det Indiske Ocean.

- Vi forventer stor fremgang for Kirken her i Nairobi. For nylig havde vi 7 dåb her i Nairobi på to dage. Afrikanerne er et glad, åbent og religiøst folkefærd. Herren har hørt vore bønner og ønsker nu at velsigne sit folk i Kenya, siger br. Kim Sønderby, der underviser i seniorklassen i søndagsskolen i Nairobi. □

FBP

Den nye mission i Kenya, der bliver åbnet 1. juli.

Revisionsgruppen for prøveoversættelsen for Det Nye Testamente. Fra venstre ses: Bent Noack, Niels Jørgen Cappelørn, Niels Hyldahl og Bertil Wiberg. Søren Giversen var ikke til stede, da billedet blev taget.

Ny Bibel udsat

Som det er fremgået af Kirkenyt, har alle kunnet indsende deres forslag og kommentarer til den nye bibeloversættelse, som er under udarbejdelse.

Flere af Kirkens medlemmer har taget denne udfordring op, og da i alt ca. 1000 mennesker har gjort dette, har det bevirket, at tidsrammen for revisionsarbejdet er sprængt på grund af de mange kommentarer.

1000 kommentarer

Den offentlige høringsperiode i forbindelse med den nye bibel- oversættelse er forbi. I alt omkring 1000 kommentarer er det blevet til på halvandet år. Ca. 80 kommentarer er fra de såkaldte lektører, dvs. personer, som Bibelselskabet har bedt læse med undervejs på prøveoversættelsen. Og resten fra lægfolk, præster og menigheder rundt om i landet, som på eget initiativ har skrevet ind med ros eller ris.

Udsat til 1992

På grund af den overvældende interesse for prøveoversættelsen af Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente har tidsrammerne for arbejdet med revidering af prøveoversættelserne ikke kunnet overholdes. Bestyrelsen for Det danske Bibelselskab har derfor besluttet, at udgivelsen af den nye autoriserede bibel udskydes fra november 1991 til november 1992.

Forskellig form

Bemærkningerne og kommentarerne gennemgås nøje og sagligt, én efter én. Nogle kommentarer har form af minutiøse ændringsforslag og teologiske overvejelser på mange maskinskrevne A4-ark. Andre er spontant kradset ned med blyant på bagsiden af en Irmabon. Langt de fleste breve - omkring 750 - handler om Det Ny Testamente. Om udformningen af sproget, om betydningen af de enkelte ord eller den teologiske tolkning af hele sætninger.

En del kommentarer drejer sig om de samme steder, f.eks. oversættelsen af Fadervor og juleevangeliet, men ellers er det vidt forskellige steder, folk 'brænder' for og derfor har positive eller negative meninger om.

Generelt er langt den overvejende del af brevskriverne i det store og hele tilfredse med oversættelsens nye ordlyd.

Grundig overvejelse

Hver eneste kommentar bliver taget under grundig overvejelse i Bibelselskabets revisionsgrupper. Herefter går den reviderede prøveoversættelse af hele Bibelen videre til revisionskomiteen, der arbejder med de tunge teologiske 'knuder' i oversættelsen.

Autorisation

Når revisionskomiteen er færdig med sit arbejde, indstilles den samlede oversættelse til autorisation hos kirkeministeren. Men inden han forelægger den for Dronningen, der er autorisations- myndighed, vil han først indhente udtalelser fra landets biskopper og måske også fra de to teologiske fakulteter. □

FBP

Alle de nytestamentlige oversættere og konsulenter samlet til møde på Nyborg Strand, foråret 1989.

Missionerer med Mormons Bog i Polen

● I'have some copies of the book of Mormon to give free. A 500 page book about God and Christ, and prophets and revelations. Send for a copy in y your language. Held, Grandparken 132, 5240 Odensa NO. Denmark.—(DKB9856)

Annoncen, som Keith Held satte i bladet, og som havde så stor succes.

I februar 1991 fik br. Keith Held i Odense 1. Ward en idé til, hvordan han kunne missionere.

- Jeg indrykkede en lille annonce i nogle polske gratis-annonceblade. Annoncen lød: 'I have some copies of the Book of Mormon to give free. A 500 pages book about God and Christ, and prophets and revelations. Send for a copy in your language.'

Mange har bedt om bøger

Svarene kom i marts. 30 breve fra Polen, der bad om et eksemplar af Mormons Bog, hvoraf to skrev, at de har ønsket kontakt med Kirken i flere år, men ikke har vidst, hvor de kunne kontakte Kirken, - og et brev fra Rusland. Der kommer stadig forespørgelser efter eksemplarer af Mormons Bog fra Polen.

For nylig fik br. Held brev fra et bibliotek i Polen, der ønskede to eksemplarer af Mormons Bog til deres bogsamling.

Wardet med i arbejdet

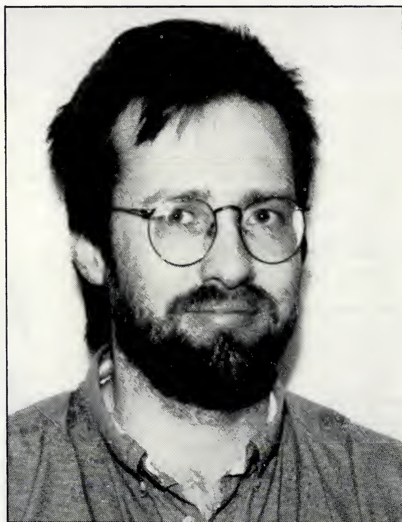
Resultatet blev så at forskellige frivillige i Odense 1. og 2. ward fik travlt med at sende eksemplarer af Mormons Bog afsted med deres vidnesbyrd.

- Jeg er nu ved at forsøge med en lignende annonce i et lille blad i Nigeria og i et pennevenneblad i Tjekkoslovakiet, og et andet medlem i Odense vil prøve med en annonce i nogle aviser i det tidligere Østtyskland.

- Hvis der er nogle af Stjernens læsere, som synes, at dette kunne være en spændende måde at dele sit vidnesbyrd på, og som ønsker en adresse at sende bogen til, eller hvis der er nogle kvorummer, missionærkomiteer, EV grupper eller andre, der måske kunne tænke sig at indrykke en annonce, så kontakt Keith Held i ældsternes kvorumspræsidentskab i Odense 1. ward, tlf 66 10 16 06, for yderligere information.

At sende en Mormons Bog til udlandet koster 18 eller 30 kr. □

FBP

Keith Held, der fik ideen til at missionere pr. annonce. Br. Held bor i Odense 1. ward. (Foto: Held).

Missionærer lærer nyt om skolebesøg

Et af de mest succesrige informationsprojekter sættes i system

Missionærerne skal fremover indsende rapport over alle skoleforedrag. (Foto: Nystad).

Jens Kristoffersen har sat skoleundervisningen i system. (Foto: TD).

Før skoleforedraget skal dette hæfte sendes til skolen.

Ved to multi-zonekonferencer i begyndelsen af april, forklarede regionens informationschef Jens Kristoffersen samtlige fuldtidsmissionærer, der missionerer i Danmark, hvordan man mest effektivt afholder foredrag på skoler og gymnasier.

- Via skoleforedrag når vi hvert år ud til tusindvis af unge mennesker landet over. Det er sandsynligvis et af de mest succesrige informationsprojekter, vi har.

- Men det er klart, at der er nogle regler for, hvordan man opnår at de unge får det optimale ud af et sådant skoleforedrag. Og det er disse regler, vi har undervist fuldtidsmissionærerne i, fortæller br. Jens Kristoffersen.

Send video i forvejen

- Det er for det første meget vigtigt, at man omtrent to uger før besøget sender den såkaldte 'missionsvideo' og et eksemplar af Kirkens skolehæfte ud til klassen. Dermed opnår man, at de unge bliver præsenteret for vores budskab to gange, først af videoen og senere af foredragsholderne. Det betyder også, at man på en meget mere dynamisk måde kan involvere de unge i foredraget med spørgsmål, når vi kommer ud på skolen.

Det føg gennem luften med gode ideer og forslag ved de to zonekonferencer med fuldtidsmissionærerne. Det var meget tydeligt, at missionærerne er glade for denne mulighed, de har for at undervise.

Tal dansk med missionærerne

På zonekonferencerne kom man også ind på, hvordan man skal besvare spørgsmål om polygami og Kirkens holdning til før-ægteskabelig sex. Det blev også understreget, at det er meget vigtigt, at fuldtidsmissionærerne udvikler deres færdighed i at tale et formfuldent dansk, så de unge ikke skænker missionærernes sprog større opmærksomhed, end de skænker budskabet.

- Vi lærte en masse nye ting, fortæller ældste Keller, der arbejder på Sjælland. Mange af de ting, vi kom ind på, vil helt sikkert forbedre vores skoleforedrag.

Missionærerne skal have dansk medlem med

Det blev gentagne gange understreget ved zonekonferencerne, at missionærerne skulle sørge for at tage et dansk medlem med, når de går ud og holder foredrag på skolerne.

- Det danske medlem kan gribe ind, når der opstår svære situationer, eller når der opstår misforståelser, fortæller br. Jens Kristoffersen. Det er dog vigtigt, at medlemmet, der hjælper missionærerne forstår, at man kun skal komme ind på de grundlæggende ting om Kirken.

- Det også vigtigt at huske, at vi ikke må forkynde på skolerne. Det er et rent oplysende arbejde, vi her udfører. □

Carsten Gram

Portræt af

Sønderborg Gren

Mange unge voksne og (næsten) ingen børn

Hver fredag aften er der hyggeaften hjemme hos kvorumspræsidenten for de unge i grenen. De unge tager deres venner med, og missionærerne kommer også.

- Ednaldo Ventura Dias er en helt fantastisk kvorumspræsident, synes Christian Kuntz, der de sidste 16 år har været grenspræsident i Sønderborg Gren. Der er mange skoler her i Sønderborg, og flere unge er gennem disse hyggeaftener kommet ind i Kirken.

- Sønderborg Gren er en lille gren med godt 20 aktive medlemmer, fortæller præsident Kuntz. Vi er en lille flok, men det er nogle pragtfulde mennesker. Og der er en følelse af, at vi er en lille familie.

International gren

Når man kommer til Kirkens møder i Sønderborg, mærker man et sus fra den store verden. Missionslederen, Günter Ruff, og hans familie kommer fra Tyskland, kvorumspræsident Dias er indianer og kommer fra Brasilien, og derudover er der en søster og fire missionærer fra USA. Det er 10 udlændinge ud af 20-25 tilstedeværende.

- Og for at understrege det internationale aftalte vi sidste år med grenen i Flensborg, at vi kan benytte deres dåbsbassin, fortæller søster Anne Grethe Hansen, præsidentinden for Hjælpeforeningen. Tidligere har vi kørt til Odense og Esbjerg, hvor vi altid er blevet godt modtaget. Det har vi været glade for, men der er unægtelig lidt kortere til Flensborg.

- Søster Hansen og to andre søstre bor i Tønder-området, nævner præsident Kuntz, og de har 70 km til kirke hver vej. Det er langt efter danske forhold, men de gør det trofast hver søndag.

Månedlig fireside

- I mange år har grenen holdt en fireside hver måned, beretter Christian Kuntz. Nu foregår det på Sønderborg bibliotek, men tidligere var det i kirken (lejede lokaler, som ligger i en gammel bagerbutik). Vi samledes og hørte et foredrag eller så en film, men måske endu vigtigere var snakken

Herover: Hele grenen i Sønderborg foran mødelokalerne. Til venstre: Da brødrene i Sønderborg Gren dramatiserede »Ægteskabsbacillen«. (Foto: AGH).

Missionærerne giver et nummer ved underholdningsaftenen. (Foto: AGH).

Fra grensudflugten til Slesvig. (Foto: AGH).

over forfriskningerne efter mødet. Undersøgerne lærte medlemmerne at kende. Vi talte sammen i en time eller halvanden bagefter, og det sociale samvær er vigtigt. Undersøgerne skal integreres i fællesskabet, og de skal integreres tidligt i forløbet, sådan at de kender andre medlemmer end missionærerne.

- I dag holder vi vore firesides på biblioteket, fortæller Günter Ruff. Vi har gjort det i over et halvt år nu, og til tider er der flere til stede end ved grenens nadvermøder. En enkelt gang var vi 26, hvoraf 8 var ikke-medlemmer. Vi har lavet et program for resten af året, som udleveres på biblioteket. Måske er en person ikke interesseret i månedens emne, men så er der andre muligheder senere. Vi forsøger at opnå en plads i folks bevidsthed, og her er kontinuitet meget vigtigt, siger missionslederen.

En stav i Sønderborg

I 1987 havde Aarhus Stav besøg af ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum. Ved stavskonferencen talte han om, hvordan Kirken ville vokse. Han sagde bl.a., at der ville komme en stav i Sønderborg. Det tog grenens medlemmer med hjem og tænkte lidt over det. Ved et særligt møde aftalte de, at tage apostlens ord helt bogstaveligt. Efter flere år uden dåb, blev der i 1988 døbt 8.

- Der er en utrolig kærlighed blandt medlemmerne, siger missionslederen. Fra min mission i England og fra Tyskland, hvor jeg har været både biskop og grenspræsident, kender jeg 20-30 ward og grene, og ingen steder har jeg mødt større kærlighed. Det er en god gren, alle er involveret, og der er meget at gøre.

- Jeg er måske lidt naiv, siger præsident Kuntz, men jeg tror ikke, at en apostel siger noget tilfældigt. Jeg ved, at vi har et virkeligt tæt sammenhold i grenen, og vi arbejder på at nå målet. □

Sv. Aage Andersen

Sygeplejerske uddeler 'Baciller'

Når folk i samfundet har svært ved at finde vej til Kirken, må Kirken komme til dem. Det kan gøres på mange spændende måder.

Det kan Tove Bisgaard fra Fredericia fortælle os om, Tove er informationsleder og arbejder aktivt på at få informationer om Kirken ud gennem pressen og andre instanser.

Tove Bisgaard, 38, er gift med Bent Bisgaard, der er skolelærer. De har to ønskepiger, Helle på 4 år og Maria på 14 måneder.

Tove kommer oprindeligt fra Frederiksberg i København.

- Jeg flyttede som 21-årig til Roskilde, hvor jeg boede i to år. Dette blev et par epokegørende år i mit liv.

- Her mødte jeg første gang Kirkens missionærer. De bankede på døren, der hvor jeg boede til leje. Damen, jeg boede hos, havde før gjort bekendtskab med missionærerne. Hun fortalte, at det var flinke unge mennesker, som vi godt kunne tale med. Missionærerne kom indenfor, og de kom så igen og igen, når værtinden ikke var hjemme. Det var derfor mig, der kom til at hænge på dem. Det har jeg aldrig fortrudt.

Fik en ekstra polet

- Jeg havde på det tidspunkt en lille oplevelse som gjorde, at jeg måske blev mere lydhør over for de ting, som missionærerne fortalte.

- Missionærerne inviterede mig til stavskonference i foråret 1974, men da jeg arbejdede i weekenderne som sygehjælper, havde jeg ikke mulighed for at deltage. Men alligevel skete det, at jeg fik fri fra mit arbejde på denne søndag, så derved fik jeg mulighed for at deltage.

Den initiativrige informationsformidler Tove Bisgaard fra Fredericia sammen med Helle og Maria. (Foto: Bisgaard).

- Jeg kendte absolut intet til Kirken. Jeg vidste ikke hvem missionærerne var, eller hvor de boede. Jeg slog derfor op i en telefonbog og fandt nummeret på missionskontoret. Jeg ringede til kontoret for at få at vide, hvor konferencen skulle finde sted, og hvad konferencen gik ud på.

- Missionærerne var både glade og overraskede over min henvendelse, så jeg fik straks besøg. Aftenen inden konferencen gjorde jeg mig parat til søn-

Ægteskabsbacillen, som Tove har uddelt 5.000 af til biblioteker og læger.

dagens oplevelse og ryddede bl.a. op i min pung for at se, hvad jeg havde af penge og papirer.

- Det var i buspoletternes tid. Blandt mine småpenge fandt jeg to buspoletter. Jeg tænkte: 'Det var dog ærgerligt, hvis jeg havde haft tre poletter, ville jeg også have haft til missionærerne.' Det var blot en lille ubetydelig tanke, der strejfede mig, og som jeg ikke lagde noget i.

- Derpå gik jeg i seng. Om natten havde jeg en besynderlig drøm. Jeg oplevede, at der oppefra og ned gennem skyerne strakte sig en arm og hånd, som rakte noget ned til mig. Armen var omgivet af et umådeligt stærkt lys.

- Da jeg vågnede om morgenen, tænkte jeg, at det var en pudsig drøm, og jeg vidste ikke, hvad den betød.

- Men senere på formiddagen da jeg sammen med missionærerne steg jeg på bussen greb jeg ned i min pung, og der stod jeg pludselig med tre poletter i hånden. Jeg blev så overrasket og så befippet, at jeg beholdt poletterne i pungen, siger Tove.

- Jeg vidste ikke, hvad der var sket, men denne oplevelse kom senere til at betyde meget for mig, efterhånden som jeg lærte mere og mere om Kirken. Oplevelsen fortalte mig, at der måske her var noget jeg skulle være opmærksom på.

- Jeg blev døbt få måneder senere i august 1974.

Mødte Bent ved sportsstævne

- Samme sommer var jeg også til Danedyst i Odense - et sportsstævne der var arrangeret for Kirkens unge. Her mødte jeg Bent, som skulle blive min tilkommende mand. Han kom dengang i Kirken i Esbjerg.

- Meget hurtigt fandt Bent og jeg ud af, at vi godt ville tilbringe resten af vort liv sammen. Vi blev viet i 1975 i Roskilde gren af stavspræsident Johan Benthin, hvorpå vi tog til Schweitz, for at blive beseglet til hinanden.

- Efter brylluppet flyttede vi til Jylland. Her fik jeg en kaldelse i Primary og blev senere rådgiver i stavens Primary. Foruden mine primarykaldelser har jeg også været rådgiver i Stavens hjælpeforening. Jeg har altid været meget glad for mine kaldelser, fordi de har givet mig stor indsigt i evangeliet, og jeg har lært meget om undervisning og ledelse, som jeg har benyttet mig af i mit private liv. De sidste mange år har jeg været informationsleder i Fredericia, samtidig med at jeg har undervist de små i børnehaveklassen.

- Jeg har været begejstret for alle mine kaldelser. Men den bedste kaldelse er naturligvis kaldelsen som informationsleder, for det er den kaldelse jeg bestrider i øjeblikket, siger Tove.

Har afsat 5.000 brochurer

- Når der sker større begivenheder i Kirken, prøver jeg altid på gennem pressen at få informationer ud om Kirken. Hvis der er andre muligheder, så som pjecen 'Skilsmissebacillen', ja, så forsøger jeg også at komme ind på steder som biblioteker, aviser, og praktiserende læger.

- Foreløbigt er det lykkedes mig at udlevere omkring 4000-5000 eksemplarer af 'Skilsmissebacillen' på denne måde. Der er stor efterspørgsel på pjecen, og indtil videre har jeg flere gange fyldt op på de store biblioteker i området, Kolding, Vejle, Fredericia og Middelfart, og ligeledes hos de praktiserende læger i Fredericia. Jeg ville nemt kunne komme af med de første 10.000 eksemplarer i området omkring Fredericia. - Jeg har mødt mange mennesker som har fortalt mig, at de har fået pjecen på biblioteket, uden at de har vidst, at jeg har haft noget med den at gøre. Der er stor begejstring for den. Den giver ord til eftertanke.

Var med til amtsmøder

- Mit 'sociale arbejde' begyndte for nogle år siden, da

Familien Bisgaards hus ved Pjedsted. Tove og Bent Bisgaard erhvervede sig det idylliske hus i 1976. (Foto: Bisgaard).

jeg som sygeplejeelev havde sognepræst Preben Kok som underviser på sygeplejeskolen.

- Preben Kok fortalte på dette tidspunkt, at han var med i et projekt i Vejle Amt, et projekt man kaldte 'Frem sundheden, red familien,' og hvor man havde i sinde at lave et program, der kunne nedbringe antallet af opløste familier, idet familierne, som vi ved, er det bærende element i vort samfund.

- Da jeg havde Kirkens pjece 'Getting the Bugs Out of Your Marriage' (Skilsmissebacillen), og da jeg havde en idé om, at han måske kunne bruge den i sit arbejde, sendte jeg den til ham. Han blev meget begejstret og bad mig derpå deltage i et planlagt møde under amtsligt regi, hvor jeg skulle komme med et oplæg om mine tanker og ideer vedrørende projektet.

- I forbindelse med dette møde blev der også lavet en 'idé-mappe', hvortil jeg bidrog med forskellige kirkematerialer: 'Getting the Bugs Out of Your Marriage' (Skilsmissebacillen), 'How to Talk to Your Teenagers', 'Three Steps to a Happier Family', Familieaften- håndbogen, 'Couples' (spil fra Brookcraft).

- I forbindelse med dette program har jeg været med til flere møder, og det glæder mig, at jeg på denne måde kan være med til at gøre et stykke hjælpearbejde og bringe Kirkens ideer ud i samfundet.

- Min kaldelse som informationsleder giver mig mulighed for på en anden måde at oplyse og informere og bringe dele af Kirkens program ud til folk.

- Det er et meget spændende arbejde. Jeg har en idé om, at hvis folk ofte læser og hører om mormonerne, vil deres nysgerrighed omkring os vækkes, og hvem ved, måske opsøger de os en dag. □

Moneca Rohrmann

Bent Bisgaard, der er rådgiver i biskoprådet i Fredericia Ward, sammen med sine døtre. (Foto: Bisgaard).

Påskestævne for UV i Allerød

I påsken afholdt Københavns Stavs UV sit traditionelle påske-stævne, denne gang på Engholm Skolen i Allerød.

Stævnet løb over fem dage i påsken fra torsdag den 28. marts til mandag den 1. april med mange og afvekslende aktiviteter.

- Vi havde valgt ikke at følge et bestemt tema, fortæller Lise Billeskov Jansen, som sammen med Robin Hansen stod som arrangører. I stedet havde vi mange forskellige aktiviteter. Det meste gik også godt. Det var især spændende, at vi i år afholdt vores eget nadvermøde, nævner Lise. Vi viste, at vi kunne klare os selv uden hjælp fra de 'voksne'.

Der var deltagere fra hele Danmark og en gruppe fra Norge med. Herudover var der enkelte deltagere fra USA, Tyskland og Rumænien.

I år var der kun omkring 65 UV-ere, som deltog i hele stævnet, men om aftenerne og ved flere aktiviteter var der op til 80-90 deltagere.

- Annette Jacobsen fra Københavns 4. ward syntes, at det

var et godt stævne. Der var ikke så mange deltagere med, og stævnet varede tilpas længe til, at jeg lærte mange virkeligt godt at kende, sagde hun.

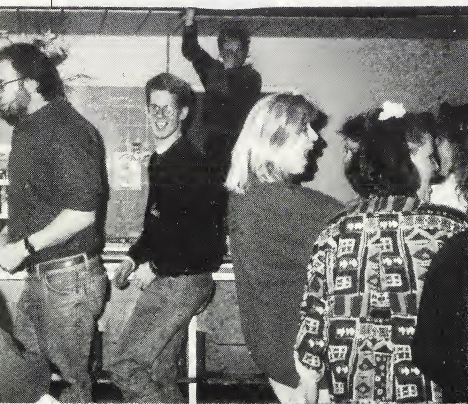
- I en af aktiviteterne, fortæller Lise, skulle grupperne hver lave en film på 3-4 minutter om emnet 'Kirken'. Vi havde lejet videoudstyr, og hver gruppe havde en bestemt tid til at filme. En gruppe tog over til Kirken i Allerød og filmede stolene, række efter række i 3-4 minutter. Andre forsøgte at illustrere en omvendelseshistorie med missionærer.

- Som en af de erfarne stævnedeltagere, fortæller Henrik Bryde, vil jeg sige, at det var et godt stævne. Det var første gang i mands minde, at stævnet også foregik på en søndag, og det var en helt speciel åndelig oplevelse. Jeg syntes også vældig godt om de mange og varierede aktiviteter. □

Sv. Aage Andersen

UVerne holdt deres eget nadvermøde, hvilket var en stor åndelig oplevelse.

Om aftenen blev der danset energisk ved UV-stævnet.

Der forekom mange sjove episoder, da der skulle frembringes musik på improviserede musikredskaber.

Hvordan forstørrer man sin kaldelse?

Hvordan vi gjorde det:

Str. Vera Johansen.

Læs i skrifterne - hver dag

Jeg prøver at forstørre mit kald ved at læse i skrifterne hver eneste dag.

Jeg taler med min mand om det jeg har læst, og vi udveksler så vore tanker.

Vi forsømmer aldrig Kirkens møder, uden når sygdom tvinger os. Mesteren Jesus Kristus er et så enestående eksempel på kærlighed at vores højeste ønske er at kunne leve sådan at vi en dag kan høre ordene: Vel du gode og tro tjener, træd ind i din Faders nærhed.

Jeg har lært mig selv aldrig at bruge ordene stolt eller stolthed. Disse ord fører os usvigelig sikkert til fald.

Jeg føler at jeg forstørrer mit eget kald ved at jeg aldrig omtaler min himmelske Fader som 'far' Han er noget specielt for mig, derfor er han min Fader. □

Søster Vera Johansen,
Nykøbing Falster Gren.

Brug dit talent

Der findes ikke noget arbejde i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige der er overflødigt, mindreværdigt eller givet som beskæftigelsesterapi, Dette er Herrens Kirke og der er virkelig brug for at vi er villige til at arbejde af hele vores hjerte på de opgaver der bliver givet os.

Personligt har jeg truffet på flere ting der kan virke som barrierer for udførelsen af vore kaldelser. Disse barrierer må væk.

Idet bærere af præstedømmet lægger deres hænder på mit hoved og indsætter mig i en kaldelse, er det mig der er kaldet til denne opgave. Det er mig der bliver forvalteren, og som skal aflægge regnskab for Herren over det arbejde jeg har gjort. Har jeg gravet det ned som den ene talent fra lignelsen om talenterne i Det nye Testamente? Eller har jeg fået det til at vokse og bære frugt?

Min mor er 76 år. Hun passer vore 4 mindreårige børn hver dag, når vi er optaget af vort arbejde. Mange gange bliver hun spurgt om hvordan hun dog kan holde til det, og hendes svar er: 'Det kan jeg, fordi jeg elsker dem.'

Det er min erfaring, at jo mere jeg beskæftiger mig med min kaldelse, jo mere kommer jeg til at kende betydningen af den og jo mere kommer jeg til at elske dette arbejde. Det er essensen i det hele, - at elske sin kaldelse, at bede og studere i skrifterne og i det materiale der hører til kaldelsen, at søge vejledning hos Herren, at lytte til denne vejledning og at turde følge den. □

Gerda Nørgaard
Randers gren

Brug de hjælpemidler, der findes

Når man modtager en ny kaldelse sætter man sig ind i hvad kaldelsen går ud på. Hvilke pligter har man, hvilke hjælpemidler er der, og ikke mindst, hvilke personer har man med at gøre.

Men jeg mener at dette er en løbende proces så længe man har kaldelsen.

De pligter man har kan man måske gøre mere ud af, udføre på en anden og bedre måde og måske kan man gå den ekstra mil ved f.eks. at hjælpe nogen af dem man har med at gøre.

Hjælpemidler kan f.eks. være håndbøger, lektier, film, overhead osv. Et meget vigtigt hjælpemiddel er også de møder, og den uddannelse man modtager i forbindelse med kaldelsen.

Det er også en løbende proces at udvikle kærlighed til de mennesker man har med at gøre. For eksempel ved at bede for dem.

Ved hele tiden at lære mere, selvfølgelig gennem bøn og skriftstudie, kan man udvikle sig i sin kaldelse og derved forstørre den. □

Marianne Madsen
Københavns 4. ward

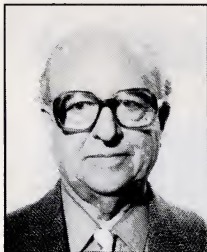

Br. Karl Blohm.

Giv Gud æren, ikke dig selv

Pligt- og ansvarsfølelse er væsentligt, men jeg vil gerne pege på noget andet lige så væsentligt, når jeg vil forstørre de kald, jeg får i Kirken: 'Og enhver skal gøre alting med øjet alene fæstet på Guds ære'. (L&P 82:19).

Det er væsentligt for mig at lære, at udføre de pligter, der følger med mit kald i Kirken med bevidstheden om, at jeg gør det for at ære Gud. Det er ikke mig, der skal forstørres, og enhver følelse i den retning må bekæmpes med al kraft. Jeg må bede, faste og arbejde med mig selv, til det bliver helt naturligt for mig, at det, jeg skal, er at bruge de evner, Gud gav mig, til at forstørre mit kald og give Gud æren derfor. □

Karl Blohm
Esbjerg ward

Br. Verner Buur.

Benyt bønnens magt

Alle Guds uendelige ressourcer står til vor rådighed gennem bønnen.

Studer evangeliet regelmæssigt for at den virkelige kraft som findes i Guds ord, kan komme til udtryk i vore kaldelser.

En vigtig ting på vejen til at forstørre vor kaldelse er at vi vil arbejde flittigt med den opgave der er os betroet, - jo mere tid vi vil ofre, jo større bliver vores kærlighed til opgaven, og så vil vi få større lys, større magt, større visdom, og større forståelse, og så er der sat en udvikling i gang, der uundgåeligt vil virke til forstørrelse af vor kaldelse.

Til sidst vi jeg gerne citere tre verslinier skrevet af Grundtvig:

Thi den har aldrig levet som klog på det er blevet han først ej havde kær. □

Verner Buur
Esbjerg ward

Elsk din næste gennem gerning

- Når jeg har fået en ny kaldelse, har det vigtigste for mig altid været, at lære de mennesker (søskende) at kende, som jeg skal undervise, for derigennem kan man ligesom 'forme' lektien.

I øjeblikket er jeg kaldet som rådgiver i UP og det er en stor og lærerig oplevelse, jeg har lært pigerne at kende som noget at det mest levende og livsbekræftende der findes. Det der forstørrer min kaldelse er den varme og kærlighed jeg møder fra pigerne og de ved, at de er noget helt specielt i mit hjerte. Igennem den indbyrdes kærlighed, forstørres mit ønske om, at passe og værne om min kaldelse og samtidig lytte til Herrens røst, således at jeg er opmærksom på de små ting i hverdagen, som vi alle skal være opmærksomme på. □

Mie Hansen
Allerød ward

Br. Torben Engbjerg.

Se din kaldelse i et evigt perspektiv

Under min mission lærte jeg, hvor vigtigt det er at sætte vore daglige handlinger i relation til det daglige: 'Er det jeg laver lige nu vigtigt for andres eller min egen evige udvikling?' Dette, samt nu femten år i kirken, har hjulpet mig til at udarbejde følgende 12 punkter. Hvis jeg løbende kan svare positivt på disse, har jeg lettere ved at føle, at jeg højner min kaldelse:

1. Husker jeg hvem det er jeg tjener, er det Herren, eller udfører jeg min kaldelse for at opnå andres ros? Er det det sidste får jeg min løn nu og ikke i evigheden, (manglende evigt perspektiv).
2. Er min familie og min kaldelse to vidt forskellige ting, eller forsøger jeg at gøre min familie til en del af min kaldelse, eller omvendt? Føler familien glæde ved min kaldelse? Husker jeg, at også andre i familien har deres vigtige kaldelser?
3. Har vi som familie lavet en ugentlig, eller endnu bedre en månedlig plan, således at alt og alle bliver tilgodeset og der bliver plads til alles forventninger? Mange frustrationer undgås herved.
4. Beder jeg for min kaldelse og de søskende den involverer? Bøn har en helt utrolig kraft. Holder jeg en faste nu og da?
5. Holder jeg mit personlige studium af skrifterne og Stjernen vedlige? Herved modtages størstedelen af den nødvendige inspiration.
6. Har jeg sat specifikke mål for, hvad jeg vil nå at udføre, mens jeg har kaldelsen? Dette kan gøre enhver kaldelse meget spændende at arbejde med, uanset hvad kaldelsen er, eller hvor mange søskende kaldelsen berører.
7. Udviser jeg den samme glæde og begejstring, uanset hvilken kaldelse jeg har?
8. Har jeg organiseret mig selv og de papirer kaldelsen indebærer? Sætter jeg notater og andet ind de rigtige steder, evt. i ringbind, hvor tingene bliver overskuelige for mig? Hvor kan jeg genfinde relevante retningslinier og information jeg har modtaget? Kender jeg håndbogen (håndbøgerne), som vedrører min kaldelse?
9. Giver jeg mig selv tid til at fundere over kaldelsen? Mange gange har jeg erfaret, at f.eks. en film lørdag aften har været spildtid, hvor jeg i stedet kunne have været bedre forberedt til om søndagen, og bedre udhvilet. Personligt modtager jeg mange ideer og inspiration ved at løbe, andre kan måske gøre det ved at cykle eller gå.
10. Følger jeg mine præstedømmeledere? Gør jeg livet og deres kaldelse sværere for dem, eller har jeg forstået, at jeg ved at følge deres råd og vejledning også selv modtager større velsignelser og hjælp i min egen kaldelse?
11. Kan andre stole på mig og de ting jeg lover? Hvis der er noget jeg finder ud af, at jeg ikke kan nå, har jeg så afgivet besked i god tid, så en anden løsning eller handling kan iværksættes?
12. Sidst, men af allerstørste betydning, føler jeg en indre kærlighed overfor de søskende jeg arbejder sammen med eller overfor? Husker jeg at sige noget positivt før jeg kommer med noget evt. negativt? Vi kan alle nikke genkendende til, at når vi frit giver af os selv og opmuntrer vore søskende med noget positivt, bliver vi blot selv endnu mere opbyggede derved. □

Torben Engbjerg
Allerød ward

KORT SAGT:

1 **Forbered dig åndeligt ved dagligt at læse i skriften og bede.**

2 **Lær alt hvad du kan om dit ansvar. Vær lærvillig.**

3 **Organiser dig selv. Sæt tid af til at arbejde med din kaldelse.**

4 **Lær at elske din kaldelse og de mennesker, som du tjener.**

Forær en inaktiv et abonnement på Stjernen

Arbejdsløs - hvad gør man så?

I løbet af de 18 år, jeg har været på arbejdsmarkedet, har jeg haft flere kortere perioder 'uden arbejde' - og det har pudsigt nok været nogle af de mest travle perioder i mit liv. På baggrund af disse oplevelser samt samtaler med søskende i mit ward har jeg efter opfordring fra Stjernes redaktion sammensat denne artikel.

Første gang jeg oplevede at være arbejdsløs var lige efter eksamen. Tænk, at have gået 12 år i skole og 5 år på universitetet og så ikke få lov at bruge sin uddannelse! Heldigvis havde jeg dengang ikke været vant til nogen større arbejdsindtægt, så der var ikke tale om nogen økonomisk omstilling, det var blot frustrationen ved 'ikke at kunne bruges'.

Br. Helge Nørrung og hans hustru Hanne. Helge stod uden arbejde, da han var færdig med sin eksamen. (Foto: Nørrung).

Arbejdsløs efter endt uddannelse

Her gjaldt det var bare om at fortsætte de studiejobs, man havde, mens man søgte job inden for sit felt. For mit vedkommende havde jeg kontorarbejde på Distributions Centret samt oversætterarbejde for Kirken (som i øvrigt er noget af det mest opløftende arbejde, jeg har haft!). Desuden søgte jeg og fik vikariat på en kommuneskole, den Classenske Legatskole i det indre København. Dette var ikke just opløftende, men en spændende udfordring, jeg nødig ville have undværet!

Og midt i det hele - ca. et år efter min eksamen - fik jeg så mit første job inden for mit fag. Det var som fuldmægtig på et advokatkontor. Og når man først er kommet 'ind i varmen', er det som regel lettere næste gang, man søger job, fordi man har en erhvervserfaring at henvise til.

Mange andre, jeg har talt med, har også haft en vanskelig periode lige efter endt uddannelse. Et gennemgående råd lyder således: Gør alt for at få en relevant arbejdsplads, allerede mens du er under uddannelse. Om det så 'kun' er at gøre rent på et arkitektkontor, hvis det er arkitekt, du vil være. Eller at være chauffør for trælasthandleren, hvis det er tømrer, du vil være. Eller på en helt tredje måde komme i kontakt med de mennesker, du en dag håber at arbejde sammen med. Det er nemlig betydelig lettere for folk at antage et allerede kendt ansigt - specielt hvis man så også kan dokumentere, at man har fået en god uddannelse.

Arbejdsløs senere hen

Men hvad hvis man er godt i gang med arbejdslivet og så pludselig bliver fyret? Risikoen herfor er desværre blevet større de senere år. Og her er de ofte gentagne råd fra Kirkens ledere på sin plads. Det gælder om at opbygge et forråd, men også en række andre punkter:

Arbejd hårdt på at få et job

'Jeff stod tidligt op hver morgen,' skriver Joy K. Young om sin mands mange måneder lange arbejdsløshedsperiode. 'Han klædte sig på, barberede sig og 'lukkede sig inde' i sit kælder-kontor' for at træffe aftaler pr. telefon og for at skrive ansøgninger. Han arbejdede lige så hårdt med at finde et nyt job, som han nogensinde havde arbejdet for betalt tid. Han deltog i kurser, der lærte ham at skrive sit curriculum vitae ... og udvidede sinkundskab om andre brancher end den, han havde 12 års erfaring i' (Ensign, februar 1991, s. 44).

Johan Koch fra mit ward giver følgende råd fra sin arbejdsløshedsperiode: 'Lav noget alligevel - i Danmark er der masser at lave, hvis man ikke er bange for at smøge ærmerne op!'

Vi husker, at hele familien Koch gik med morgenaviser og havde nok ture til at kompensere nogenlunde for den tidligere ingeniørindtægt. Dette initiativ førte så til en lederstilling hos Bladkompagniet, indtil der igen viste sig et dagjob i egen branche.

Samme erfaring har Niels Møller fra samme ward. 'Jeg har aldrig arbejdet så hårdt, som når jeg ikke har haft arbejde! - Det er utroligt mange velsignelser man får, hvis man er villig til at tage, hvad man kan få.' Denne indstilling har bl.a. ført til, at Niels, der også er ingeniør, p.t. har opbygget selvstændig tømrer- og snedkervirksomhed, suppleret med andre forhåndenværende jobs.

Søg praktisk vejledning

Det kræver lige så stor ekspertise at søge job som at bestride et job. Vi må derfor ikke holde os tilbage fra at spørge eksperterne, og dem har vi en del af, også i Kirken. Nogle er gode til skriftlig formulering, - bed dem om at kigge dine ansøgninger igennem og foreslå forbedringer. Andre er gode til mundtlig formulering eller har erfaring med personlig opsøgende arbejde på virksomhederne.

Via din hjemmelærer, wardets aktivitetsformand, biskop eller præstedømmeleder kan du finde frem til de rette personer.

Desuden kan lokale ledere overveje at reklamere lidt for disse hjælpekilder, for ikke alle har lige let ved at give udtryk for deres behov for hjælp.

Familiens støtte

Familiens støtte og opmuntring er altid vigtig. Det gælder påmange måder, og det vil man som mand eller hustru få inspiration til i det enkelte tilfælde. I fællesskab bør man overveje, hvorvidt hustruen i den pågældende periode skal tage udearbejde, mens manden er hjemmegående. Dette er ikke altid det bedste, det må - som så mange andre spørgsmål - være en helt individuel afgørelse, truffet af hver familie efter overvejelse og bøn. I nogle familier vil det være det eneste rigtige, måske hvis hustruen har en uddannelse, som let kan give hende arbejde. I andre tilfælde vil det - uanset hustruens uddannelse - være forkert, især hvis manden derved begrænses i sit jobsøgningsarbejde, eller hvis det vil gå ud over børnene.

Der er en mening

De prøvelser, jeg selv har været igennem i forbindelse med arbejdsløshedsperioder, har styrket både mig og min familie og givet os større sammenhold.

Jeg glemmer aldrig dengang i 1982, hvor jeg var midt i en arbejdsløshedsperiode på 5 måneder - og hvor jeg foruden ansøgningsarbejdet var travlt beskæftiget som både kontorvikar, natportier og filmoversætter. Midt i det hele blev jeg med kort varsel bedt om at lede årets drengelejr på grund af et brækket ben hos den, der ellers var kaldet. Som stavspræsidentens rådgiver, Arnt Valgren, udtrykte det: Du bliver sikkert velsignet for det! Han fik ret. Hanne og jeg talte om det. Vi bad. Jeg tog afsted, og da jeg kom hjem, lå der besked om samtale til det job, jeg havde håbet på.

Men en del frustrationer og prøvelser kommer før velsignelserne. De har givet både os voksne og børnene en erfaring og lektie om planlægning, økonomisk styring, tro, tålmodighed og sammenhold. Dermed har vi lært lidt mere om at se Guds kærlige hånd i alle ting.

Vi har fået handlefrihed, og hvis vi er åbne for det, kan vi se, at vor kærlige Fader hele tiden giver os passende valgmuligheder og udfordringer. □

Helge Nørrung

Hvordan en arbejdsløs familie løste problemet og tjente 11.000 kroner om måneden fra kl. 4-7 hver morgen.

Ingeniør Johan Stenholm Koch, gift med Lisa og far til seks børn, fik en dag at vide, at der matte indskrænkes i det firma, han var ansat i. Være en af dem, der 3 måneder senere ville stå uden job.

Hvad gjorde Stenholm Koch?

Arbejdsløsheds-understøttelse..? Aldrig i livet!

- Selvfølgelig skal de mennesker hjælpes, der pludselig står på gaden uden job, siger Stenholm Koch, - men på den anden side kan en understøttelse virke demoraliserende og medvirke til, at man mister lysten til at bestille noget. Man går derhjemme og hygger sig. Vænner sig efterhånden til den tilværelse det er at være arbejdsløs.

- Og sa er der også dem, der, som det f. eks. kunne have været tilfældet med mig, ikke vil ta' et job, som ikke dækker den uddannelse, de har fået. Så hellere hæve understøttelse.

Min kone og jeg snakkede ud om tingene. Og dette er, hvad vi besluttede os til at gøre.

- Vi ringede til Bladkompagniet og fik at vide, hvor meget en bladomdeler kan tjene, regnede pa det, og sa gik min kone omgaende i gang med fuld udnyttelse af sit frikort og med min mor til at hjælpe sig. Da jeg fratradte min stilling, startede jeg selv næste morgen som bladomdeler.

- Nu var vi tre om at dele to bladomdeleres job. Een blev hjemme hos børnene, og de to andre delte tre ture om dagen. En sådan tur ta'r cirka 2-2¼ time med omdeling af 130-140 aviser. Hver af de 3 ture delte vi op med en halv tur til hver. Det var hyggeligere og gik hurtigere, fordi vi kunne følges ad og hjælpe hinanden. Derudover tog vi ekstra ture.

Mange har været malløse over, at 2 mennesker med 36 timers arbejdsuge kunne tjene 11.000 kroner om maneden. Og sa ovenikøbet have hele dagen til radighed og søndagene fri. Men det kan lade sig gøre. Og så er det et dejligt job, nar man først har vænnet sig til det.

Maske er du i dag i samme situation, som Stenholm Koch var, da han tog sin beslutning om at blive bladomdeler med familien til at hjælpe sig...

Hvorfor ikke sla på tråden og lad os få en snak om det? Hvis du er hurtig, kan vi måske ovenikøbet skaffe dig et distrikt lige i nærheden af, hvor du bor i Storkøbenhavn.

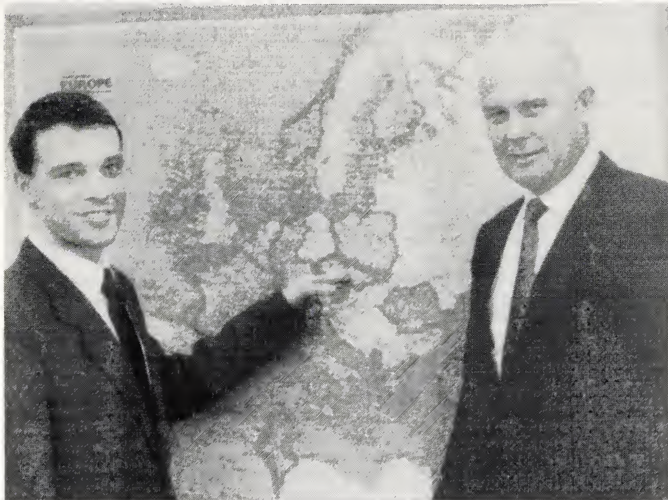
01-26 06 40

AS BLADKOMPAGNIET

Avisannonce fra slutningen af 1970erne med familien Koch, der arbejdede som bladomdeler. Dette job gav ham muligheder for senere at komme til at arbejde i sin egen branche igen.

Religiøs frihed åbnede vejen for den første tjekkoslovakiske missionær

Ældste Dallin H. Oaks taler med den nykaldede ældste Martin Pilka om Kirkens fremgang i Tjekkoslovakiet. (Foto: Church News).

Den Ældste Martin Pilka er den første missionær fra Tjekkoslovakiet i nyere tid, og han er ivrig efter at fortælle om det budskab, som ændrede hans liv.

Ældste Pilka, som er 25 år gammel, var en dygtig skiløber, men sygdom fik hans blik op for, at der manglede noget i hans tilværelse.

Tidligt i 1989 blev han inviteret til en fest. Her mødte han adskillige sidste dages hellige. Eftersom missionering ikke var tilladt på dette tidspunkt, lod disse medlemmer ham føle den glæde og kærlighed, som de følte, men forkyndte ikke evangeliets principper for ham.

Da den religiøse frihed blev indført blev han undervist og døbt og blev en del af en gruppe på 20 medlemmer i sin hjemby Uherske Hradiste. - Vi er nu 70 medlemmer i grenen. Kirken vokser hurtigt. Herren har velsignet dem meget, siger ældste Pilka.

Efter sin dåb hjalp han med til at undervise og hjalp de første missionærer med det tjekkiske sprog.

Før friheden var det forbudt at synge religiøse salmer, og politiet holdt ofte øje med Kirkens medlemmer.

- Nu har vi politisk frihed, men folk ved ikke hvad de skal gøre med den. De er ikke lykkelige på grund af vores dårlige økonomi, siger ældste Pilka.

- En mission koster to gange en livsopsparing for os, siger han.

Unge må ikke afbryde deres uddannelse, hvis de vil fortsætte med at studere. Ældste Pilka er netop færdiguddannet som ingeniør, og fik tilbudt et job, som han afslog. Andre barrierer for en mission er blandt andet muligheden for at miste sin lejlighed på grund af den store boligmangel.

Men for ældste Pilka er disse ting overvindelige, - For jeg føler, at Herren ønsker, at jeg skal udføre en mission. Jeg ved, at han ønsker, at jeg skal drage afsted, slutter ældste Pilka, som skal tjene i Washington Seattle missionen. □

Church News

Har hjulpet 1300 i arbejde

Ældste og søster Fernando og Maria del Carmen de Daniel har hjulpet mere end 1300 medlemmer med at finde et arbejde i løbet af de næsten to år, de har arbejdet i Kirkens jobcenter i Mexico City.

Ældste og søster Daniel, som ikke havde nogen erfaring indenfor dette område, da de kom til centret, siger, at medlemmerne er gode medarbejdere og har opnået et ry hos arbejdsgiverne som gode medarbejdere.

Blandt de ansatte findes både revisorer, sælgere, forretningsledere og sekretærer for blot at nævne nogle få. De, som har joberfaring, når de kommer til centret, er det lettest at finde arbejde til.

- Men der er plads til alle. Vi har en liste over arbejdsgivere, forklarer ældste Daniel. Cirka 80% af alle ansøgerne, som er medlemmer i alderen fra 17 år til 66 år, og som kommer fra 30 stave, er blevet ansat gennem Kirkens jobcenter, og det i en by, hvor arbejdsløsheden normalt er meget stor.

- Det er sørgeligt at se mennesker uden arbejde. Men når de får et job, bliver de meget lykkelige, siger ældste Daniel.

Ældste og søster Daniel besøger forskellige wards for at forklare deres program, og indbyder de arbejdsløse medlemmer til at gøre brug af SDH Jobcenter. - Vi nyder vort arbejde, for det er et privilegium at arbejde med Kirkens organisationer, slutter de begge. □

Church News